

Arrest

nr. 69 990 van 17 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 2 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 augustus 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TOP, die *loco* advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Turkse nationaliteit, wordt bij een vreemdelingencontrole op 16 juni 2009 in illegaal verblijf aangetroffen in België.

Op 16 juni 2009 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 18 juni 2009 wordt verzoeker gerepatrieerd naar Istanboel.

Op 7 januari 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 9 februari 2011 legt verzoeker met zijn Belgische partner een verklaring af van wettelijke samenwoning. Hij biedt zich op dezelfde dag aan te Antwerpen met het oog op een huwelijksaangifte.

Op 11 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van 7 januari 2011 onontvankelijk verklaard wordt.

Op 20 juli 2011 dient verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als partner met een duurzame relatie.

Op 8 augustus 2011 wordt aan verzoeker de beslissing van 11 juli 2011 ter kennis gebracht en wordt hem een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – Model B

In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegegeeld op datum van 11/07/2011

wordt aan E.M. (M)

geboren te (...),

van TURKIJE nationaliteit, verblijvend: (...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 07.09.2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, alinea 1, 1 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort.”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

“Eerste en enig middel

Inbreuk op art. 40bis e.v. van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 inzake gezinshereniging met een burger van de Europese Unie

Inmiddels heeft verzoeker een immatriculatieattest A (stuk 3) verkregen.

Nadat hij een wettelijke samenwoont aanging met mevrouw R.D., ° te (...), met Belgische nationaliteit (stuk 2), heeft verzoeker zijn inschrijving gevraagd in ANTWERPEN.

Bijgevolg werd hem een attest van immatriculatie afgeleverd te Antwerpen op 20 juli 2011 en dit is geldig tot 19 december 2011, zodat de motivatie van de Bijlage 13 niet langer actueel is.

De Bijlage 13 dient dan ook vernietigd te worden.”

2.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat verzoeker in de toelichting van het enig middel in gebreke blijft in te gaan op de nochtans door hem opgeworpen schending van artikel 40 van de vreemdelingenwet zodat de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken kan verdedigen zodat het middel om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd.

De verwerende partij benadrukt vervolgens dat de vaststelling dat verzoeker een aanvraag van inschrijving heeft ingediend als familielid van een burger van de Unie en in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie, nadat hem een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven, geen afbreuk kan doen aan de rechtsgeldigheid van dit eerdere bevel om het grondgebied te verlaten. De

gemachtigde van de staatssecretaris kon helemaal geen rekening houden met het door verzoekers vermelde gegeven van de aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie want op het ogenblik van het nemen van de beslissing was die aanvraag immers nog geeneens ingediend. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen van die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens. De vaststelling dat het bevel om het grondgebied te verlaten niet langer actueel is, heeft daarentegen wel repercussies op het belang dat verzoeker heeft bij zijn onderhavig annulatieberoep. Zoals verzoeker zelf impliciet aangeeft, ontbeert hij het vereiste belang bij het door hem ingediende beroep tot nietigverklaring nu hij in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 19 december 2011.

2.3. De Raad merkt op dat de beslissing om aan verzoeker een bevel te geven werd genomen op datum van 11 juli 2011, zoals blijkt uit de bewoordingen van de beslissing van 11 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard:

“Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008); aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar moet mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard.

Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden.”

Dit wordt bevestigd door de bewoordingen van het bevel om het grondgebied te verlaten:

“In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid meegedeeld op datum van 11/07/2011”.

De beslissing van 11 juli 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker, dateert bijgevolg van vóór zijn aanvraag op 20 juli 2011 van een verblijfskaart van een burger van de Unie.

Verzoeker betwist niet dat hij op 11 juli 2011 niet in het bezit was van de vereiste binnenkomstdocumenten, wat het hoofdmotief van het bestreden bevel vormt. Hij kan niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat “ ... *de motivatie van de Bijlage 13 niet langer actueel is*”.

Nu verzoeker door zijn aanvraag van 20 juli 2011 in het bezit is van een tijdelijke verblijfsmachtiging, kan het bevel om het grondgebied te verlaten tijdelijk niet worden tenuitvoergelegd, maar behoudt hij zijn belang bij de vernietiging ervan aangezien het bevel kan bekleed zijn met een onwettigheid of een schending van het internationaal verdragsrecht, waaraan verzoeker wel degelijk een belang zou ontlennen.

Verzoeker beperkt zijn kritiek op het middel echter tot de verwijzing naar zijn aanvraag van latere datum van een verblijfskaart van een burger van de Unie. Verzoeker voert *in casu* geen gegrond middel aan tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET